

Útflutningur Føroya í 1986 er í fyriliststólum uppgjórdur til 1990 milliónir, meðan innflutningurin er 2930 mill. kr., og tevur handilsjavnin sostatt eitt hall uppá 940 mill. kr.

Keypt eru skip til landið fyrri 400 mill. kr. og seld fyrri 120 mill., og verður hesin handil frátaldur, er handilsjavnahallið 560 milliónir, sum má metast alt ov stórt.

Hóast munandi partur av hesum stavar frá iløgvirksemi á landi, so eigur sjálv nýtslan av bilum, maskinum, byggitilfari og vanligum nýtslurum alt ov stóran part av samlaða innflutningsvøkstrinum.

Gjaldsavnin — sum er rørslan í millumverandi okkara við útheimin — sýnir eitt hall uppá 530 mill. kr. í 1986, og var einki annað hent, var samlaða uttanlandsskuld okkara økt við hesi fullu upphædd í 1986, men kursvinningur botir nakað her.

Júst fyrri einum ári síðani mettu hagfrøðingar okkara, at gjaldsavnahallið í 1986 fór at verða 6-700 milliónir, og tá setti landsstýrið sær fyrri at fremja búskapartiltøk, sum kundu minka hallið niður um 500 mill. kr. — Á ólavsoku mettu hagfrøðingarnir, at hetta fór at eydnast, og spáddu, at gjaldsavnahallið bleiv ímillum 180 og 380 mill. kr.

Hetta kom tíværri ikki at halda, og má tí viðgangast, at vit blivu ov seinir á sjóvarfallinum við teim avmarkandi tiltøkunum, sum broytingin í tollingini og oljuavgjöldini vóru.

Innflutningurin seinna hálfvák út um alt mark og er sostatt prógv fyrri, at tann peningarikilighætt, sum landsstýrið ætlaði at temja, veruliga var og er í okkara samfelag.

Minni er forvunnið í fiskaidnaðinum í 1986, tí veiðan hefur verið lakari

Sjóvinnan hevur havt eitt hampilgt ár, og hýrurnar hava í meðal verið væl hægri enn áður, stórt virksemi á landi hevur givið stóran inntøkur, hóast minni er forvunnið í fiskaidnaðinum, tí veiðan hevur verið lækari; hetta saman við teim 15-1600 milliónunum, læntar eru úr donskum kredittfeløgum seinastu tvey árin, hevur givið hesa peningarikilighætt, sum vit skulu og mugu binda ein stóran part av í 1987.

Landskassin hevur oftast verið í teirri støðu, at honum hóast avlop á figgarlógini hevur torvað líkvididit, men stóri innflutningurin í heyst hevur sjálvsagt eisini givið tokan tollpening í kassan, og hava vit tí niðurgildið skuld okkara í tjóðbankanum til 0 fyrri at binda henda pening henda veg. Eisini verða vit fyrstu dagarnar í komandi ári fór fyrri at binda enn 100-150 milliónir afturat uttanlands, men sjálvt hetta munar ov lítið. Mett verður, at umleið 1 milliarð í lotuni gongur leys aftan á umfliggingina við realkreditlånunum, og hana hava okkara bankar torført við at binda á lønandi hátt uttanlands, men hetta má so gerast, skulu vit rokka málinum um at fremja eina sparing, sum konsoliderar mótvægis uttanlandsskuldini, samstundis sum vit bota og menna vinnutíðið, so tað kann geva okkum eina meirverða framleiðslu.

Málsetningur landsstýrisins um at fremja eina bundna uppsparing og fáa eina meira samvirkandi stýring av kapitalmarknaðinum stendur tí við.

Búskaparútlitini í summar bygdu á ymsar fortreytir, m. a. ein dollarakurs uppá 8,45 kr. Hesin er í lotuni 7,40 kr. og er sostatt orsök til tær 2-300 milliónirnar, sum útflutningurin er minni, enn hann annars vildi verið, og sum handels- og gjaldsavnahallið er størri enn ventað.

Partur av hesum peningi kemur kortini inn í myndina annan veg, nevniliga sum kursvinningur í uttanlandsskuld okkara. Henda veksir tí ikki við 540 milliónunum, men við 330 milliónunum til 3.680 milliónir ella 3,7 milliardir, sum er umleið 900 milliónir minni enn menn spáddu í 1984.

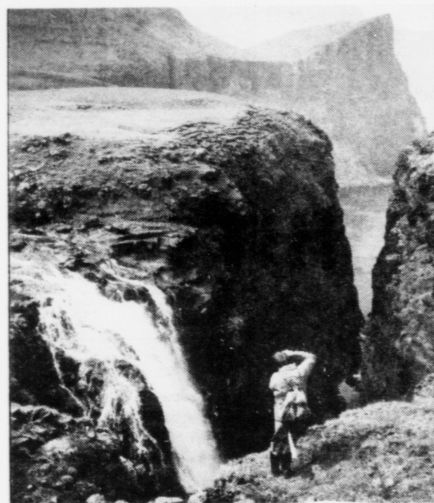
Hetta gevur okkum ein skáa til at virka víðari fyrri at fáa eitt betri lutfall ímillum uttanlandsskuld og samlaða framleiðslu enn tað, vit í lotuni hava.

Flestu farmaskip okkara eru í vanda fyrri at fara av knórnum í 1988, kemur ikki vend í raksturinn ella verða ikki serlig hjálpartiltøk framd

Vit hava treysti til at gera hetta og vænta eisini, at vanligi borgarin fatar tað neyðuga í hesum og fatar tey neyðugu tiltøkini, at hann tekur undir við teim og harvið ávirkar allar tær kreftir, sum mugu samvinna, skulu vit rokka á mál. Fyrst og fremst kann hvør okkara medvirka við at royna at spara, har sparast kann, og tálma nýtslu mest møgulegt. Hetta er enn meira fyrri neyðini, tí í 1987 koma til landið skip fyrri umleið 700 mill. kr., og samstundis eru flestu farmaskip okkara í vanda fyrri at fara av knórnum í 1987, kemur ikki vend í raksturinn, ella verða ikki serlig hjálpartiltøk framd. Hetta er spell, tí tey umbøða jú so stóran part av uttanlandsskuld okkara.

Tíverri eru búskaparviðurskifti so týðandi partur av tí karmi, vit skulu smíða um liv okkara á hesum oyggjum, at virkanin við teimum hevur lyndi til at skugga fyrri teim úrslitum, vit tó rokka fyrri at gera henda karm rúmligari og tryggari hjá teim, sum her vilja liva, men tað skal vera min vón, at bæði vit, sum fáast við politiskt arbeiði, og øll, sum hvør á sinum egi kunnu virka fyrri at ríka tilveruna her materielt, mentanarlíga, siðmenningarliga og á annan hátt, ikki missa seg sjálvi burtur í hesum materiella meldri.

Latið okkum hava sum mál, at vit framvegis kunnu siga, at vit eiga hitt besta landið at liva í

Mong vilja enn vera við, at vit eiga eitt hitt besta landið at liva í, og latið okkum hava sum mál, at vit framvegis skulu kunna siga so.

Tá krevst ímillum annað, at vit í politiskum arbeiði og annars øll, sum luttaka í samfelagsstjaki, leggja dent á hugsjónarlíga stavnhalðið, so tað, vit stremba eftir, er at skapa varandi virði, sum kunnu verða samfelagsstøðlar langt inn í næstu öld heldur enn lotuvinningar fyrri einstøk av teim sterkastu.

Longu «júska lóg» umrøddi fylgjurnar av at geva samfelagið upp fyrri skutil til tær sterkastu kreftirnar, so í slíkum tonkum er einki nýtt. Skulu vit varðveita samfelagið fyrri øll, mugu vit tí í felag smíða amboð, sum kunnu greiða tey samfelagsligsviðurskifti, sum nútíðin og hennara tøkni ger meira og meira torgreidd.

Mong samfelagsviðurskifti eru verd at triva í við eitt áramót, men gevst ikki høvi til tess hesa stuttu løtu.

Nútiðar samferðslan ger liv okkara lættari og mennir samfelagsútbyggingina, men kann eisini hava ræðuligar avleiðingar

Má tó umrøða og harmast tað ólukkuliga fylgiu av teirri broyting í livsumstøðum okkara, sum nútíðar samferðslan er. Hetta, sum ger liv okkara lættari og mennir samfelagsútbyggingina, kann eisini hava ræðuligar avleiðingar, tá vit antin ikki duga at bera okkum at, ella tá veruligt óhapp í eini annars neyðugari ferðing fellur á.

Alt ov ofta hava vit í hesum ári sitið sum lamd av boðum um, at enn ein ella fleiri av okkara medborgarum eru deyð av ferðsluvánlukku. Hetta er eitt vandamál, sum má og skal minkast. Nakað gerst við lóggávu, annað við upplýsing, men mest avgerandi er, at vit hvør sær altið ásanna, hvussu ómetaliga sterkar kreftir, tað eru, við líta okkum til at umsita, hvørja ferð vit seta okkum í motorakfar, hvat slag tað nú er.

Av politiskum stórmálum, sum helst mugu loysast í 1987, skulu nevnt broytingarnar í ríkisveitingunum, undirgrundsmálið og flogmálið. Hesi hava vit ávirkan á sjálvi, men samstundis ynskja og biðja vit um, at tey nógv týðningar-meiri, sum aðrir ráða fyrri, og sum eru atomdubbingin, rassisman, ójavnin ímillum rík og fátæk lond, valdsmentanin, terrorvirksemið og harðskapurin, koma í aðra legu, legu sum forkar okkum nærri friði á jørð og góðum samlag ímillum manna.

Innan norðurlendskan eingjargarð verður við ársbyrjan framd ein valdsgerð, sum skakaði okkum øll og skapti ótta fyrri, at sjálvt hesi fólkareðisligu lond eru í vanda fyrri at verða kollrend av teirri fanatismi, sum stríð, órættvisi, rasuskilnaður ella ójavni skapa í ólukkuligum og avskeplaðum manna-sálum.

Morðið á Olof Palme, hin mæta norðurlenska stjórnarleiðaran, skakaði okkum øll og skapti íva um, hvørt vit kunnu varðveita okkara opnu demokratisku samfelag. Men hvussu vit so snara og vanda hesum, stendur eftir, at fyrri okkum gevst ongin annar møguleiki enn at verja okkara fólkareðisligu skipan og byggja tær trygdarskipanir, sum kunnu varðveita hana.

Í ferðsluni, á sjónum, í dagligum yrki hava mong okkara mist í ár. Vit rætta tykkum hond og vóna, at eisini tit finna ugga.

Føroyingum burturi sum heima beri og landsstýrisins tøk fyrri tað arbeiði og ágrýtni, tit legdu í virkan tykkara í farandi ári, og ynski, at Harrin signar okkara verk soleiðis í 1987, at eisini tá kann sigast, at vit greiddu eitt gott arbeiði fyrri land okkara og fólk.

Gott nýár!